

Rädda Barnens remissvar av utredningen SOU 2025:84 Hem för barn och unga - För en trygg, säker och meningsfull vård

Inledning

Rädda Barnen har beretts möjlighet att svara på remiss för utredningen Hem för barn och unga För en trygg, Säker och meningsfull vård, SOU 2025:84. Rädda Barnen svarar på remissen utifrån ett barnrättsperspektiv med FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen) som grund. Till stöd i tolkningen av barnkonventionen använder sig Rädda Barnen främst av uttalanden från FN:s kommitté för barnets rättigheter (FN:s barnrättskommitté).

Barn i samhällets vård är några av de barn i Sverige som lever med störst risk att fara illa. De har större behov av stöd för såväl sin hälsa, utbildning och trygghet än andra barn. Trots det finns det stora brister i HVB-vården, och många barn far snarare illa, istället för ändamålsenlig vård när de placeras på HVB. Barn får sämre tillgång till vård och utbildning samt sämre tillgång till trygga vuxna än andra barn. Många barn tvingas även flytta runt mellan olika institutioner, vilket ökar utsattheten och riskerna för barn än mer. Flera aktörer har lyft allvarliga brister i HVB-vården. I september 2025 presenterade exempelvis Ivo sin utökade tillsyn av HVB som visade på allvarliga brister¹.

Även Rädda Barnen har, i mötet med flera barn i våra verksamheter, kunnat konstatera stora brister i HVB-vården. Barn som behövt flytta runt fler gånger än vad de kan hålla räkningen, och barn som snarare placeras på HVB i brist på andra alternativ, snarare än att HVB just motsvarar barnets vårdbehov. Särskilt för yngre barn riskerar placering på HVB negativa effekter. Alla barn som placeras utanför hemmet, och i synnerhet yngre, har ett ökat behov av trygghet, förutsägbarhet och tillgång till trygga vuxna. Tyvärr innebär en placering på HVB snarare motsatsen för många barn.

FN:s barnrättskommitté, som granskar hur väl Sverige lever upp till barnkonventionen, har i sin senaste rapportering 2023² riktat kritik kring hur väl Sverige uppfyller barns rättigheter i samhällsvården, samt kommit med flera rekommendationer. Exempelvis lyfter rapporten att Sverige behöver säkerställa att alla barn i samhällsvård ska få ett individanpassat stöd och tillgång till psykiatriskt stöd, säkerställa att barn kan uttrycka sina åsikter och ska höras inför samt under en placering.

Utifrån ovanstående aspekter så välkomnar Rädda Barnen såväl utredningens intentioner, som stora delar av de förslag som utredningen lämnar för en reformerad HVB-vård. Rädda Barnen tror och hoppas att de förslagna reformerna ska bli första viktiga steg mot en tryggare och säkrare institutionsvård för barn, som ska ha ett större fokus på ändamålsenlig vård och behandling, än på förvaring.

Rädda Barnen vill också lyfta att utredningen har tagit in barns röster och erfarenheter på ett

¹ [IVO:s utökade tillsyn visar allvarliga brister inom HVB och stödboenden för barn | IVO.se](#)

² [CRC/C/SWE/CO/6-7](#)

föredömligt sätt i utredningen. Både för att lyfta barns egna åsikter och erfarenheter, men även sätta dom i relation till, samt ha inverkan på, utredningens förslag.

6 en reformerad institutionsvård

Rädda Barnen delar bedömningen att det behövs en omfattande reform av institutionsvården för barn och unga i syfte att säkerställa förutsättningarna för en ändamålsenlig och meningsfull vård. Rädda Barnen tillstyrker förslaget om en ny placeringsform – Hem för barn och unga, som syftar till att ge ett tydligare fokus på vård, och som enbart gäller barn och unga. På så sätt finns möjlighet att ge tydligare ramar för vad institutionsvård för just barn och unga ska innehålla. Rädda Barnen delar bedömningen att barnets och den unges bästa, tillsammans med delaktighet för barn och unga, är grundläggande frågor i en reformerad institutionsvård.

Rädda Barnen ser det även som viktigt, att förslag om en reformerad institutionsvård införs tillsammans med de förslag om övriga placeringsformer som lyfts i För barn och unga i samhällsvård SOU 2023:66. Där föreslås det en tydligare struktur kring placeringsformer för barn, där det primärt ska övervägas nätverksplanering, därefter familjehem och först därefter institutionsvård – med tydliga krav på att vården motsvarar barnets vårdbehov. Även denna utredning lyfter dessa förslag, som just nu bereds på Regeringskansliet. Rädda Barnen ser det som särskilt viktigt att dessa förslag blir en del av den reformerade institutionsvården. Detta då Rädda Barnen flera gånger erfarit hur barn placeras på HVB, inte på grund av vårdbehov som matchar institutionsvård, utan för att det inte finns andra placeringsalternativ tillhanda. Därmed blir HVB snarare förvaring än vård. Därför blir det särskilt viktigt att utredningen nu föreslår regleringar att placering på institution måste matcha barnets vårdbehov, och endast när andra vårdalternativ övervägts.

Utredningen föreslår även att ge Socialstyrelsen i uppdrag att samordna, stödja införandet samt följa upp implementeringen av reformen. Rädda Barnen tillstyrker detta förslag och vill särskilt understryka vikten av att noga följa upp implementeringen av de särskilda befogenheter som föreslås. Detta då flera utredningar, rapporter och granskningar visar på stora brister och missförhållanden i hur SiS tillämpar särskilda befogenheter.

7 Vårdens differentiering, utformning och innehåll

Utredningen ger förslag på ökad differentiering i vården, och föreslår olika inriktningar och specialiseringar utifrån olika vårdbehov. Sammantaget tillstyrker Rädda Barnen utredningens förslag, med vissa förbehåll som kommer redogöras för nedan.

Rädda Barnen ser det som avgörande att barn som placeras på institution får en vård som utgår från barnets egna vårdbehov – och att barnets situation ska förbättras i samband med institutionsvården. HVB får inte vara en förvaring för barn där andra alternativ saknas, utan måste fyllas med ett innehåll av vård, behandling och omsorg som motsvarar barnets behov. De förslag om vårdens differentiering, utformning och innehåll som presenteras av

utredningen bedöms öka förutsättningen för just detta.

Däremot vill Rädda Barnen lyfta att det finns risker för en alltför binär syn på differentiering av olika målgrupper och vårdbehov. En stor del av de barn som vårdas utanför hemmet har komplexa vårdbehov och kan vara behov av flera typer av specialiserad vård samtidigt. Det är av stor vikt att implementeringen av en ökad differentiering av vården inte leder till att dessa barn faller mellan stolarna och inte får rätt insatser utifrån sitt eget vårdbehov.

7.1 Differentiering av hem för barn och unga

Utredningen anser att staten behöver ange hur vården i hem för barn och unga ska vara utformad genom bestämmelser om differentiering samt vårdens ramar och innehåll.

Rädda Barnen tillstyrker utredningens förslag på differentiering med tre olika kategorier av hem för barn och unga, samt flera olika inriktningar för specialiserade inriktningar.

Däremot har Rädda Barnen en oro över hur denna reform ska tillämpas och implementeras. Rädda Barnen vill särskilt lyfta vikten av att samtliga kategorier av hem samt även specialiseringar måste göras tillgängliga över hela landet, för att säkerställa att det finns hem som kan tillgodose barns vårdbehov inom rimliga avstånd från barns hemkommuner. Idag finns det en väldigt ojämlig tillgång på viss typ av vård över landet.

Det ses därtill som särskilt viktigt att de olika specialiserade inriktningarna har förmåga att ta emot barn med en komplex problematik. Det föreslås exempelvis specialiserade inriktningar kring skadligt bruk och beroende, samt kriminalitet och särskilt skyddsbehov. Inte sällan finns det barn och unga med samtliga av dessa tre vårdbehov, och det är av stor vikt att barn ska kunna få högkvalificerad vård för samtliga vårdbehov.

Det är av särskild vikt att denna differentiering noga följs upp för att säkerställa att de barn som vårdas på hem för barn och unga får en ändamålsenlig och högkvalificerad vård, utifrån sina individuella vårdbehov. Det är också av stor vikt att det finns tydlig reglering och implementeringsstöd kring vilka barn som ska placeras i vilken typ av hem, och i vilken inriktning. Detta för att undvika att valet av inriktning ska bli godtyckligt eller bygga på tillgänglighet/pris snarare än vårdbehov.

7.3 Högst sex barn och unga vid en enhet

Rädda barnen tillstyrker förslaget. Rädda Barnen bedömer att det är viktigt att i lag reglera hur många barn som är maximalt för en och samma enhet för institutionsvård, och bedömer det som att sex barn per enhet är en väl avvägd begränsning. Det ligger också i linje med den kunskapssammanställning som utredningen presenterar samt även barns egna synpunkter i utredningen.

Det är av vikt att denna reglering utvärderas för att säkerställa att den är i linje med reformens syfte.

7.4.1 Åldersgränser

Utredningen föreslår att hem för barn och unga inte ska få ta emot barn under sju år om det inte finns synnerliga skäl.

Rädda Barnen tillstyrker förslaget och delar utredningens bedömning att institutionsvård sällan är det alternativ som bäst motsvarar yngre barns vårdbehov. Trots detta placeras många yngre barn på HVB idag, ofta på grund av att andra alternativ, så som familjehem, saknas.

Rädda Barnen vill understryka att det är av högsta vikt att Socialstyrelsen får i uppdrag att ta fram tydliga ramar för bedömningen om vilka synnerliga skäl som gör att yngre barn ändå ska kunna placeras i hem för barn och unga. Rädda Barnen vill även lyfta att det är av vikt att ett synnerligt skäl inte får vara brist på andra alternativ – utan att det ligger i socialnämndens ansvar att säkerställa att ändamålsenliga alternativ för vård utanför hemmet ska finnas tillgängliga för alla barn. På samma vis som att barn i behov av insatsen skyddat boende ska få just denna insats om det bäst motsvarar barnets behov.

7.4.2 Tre års åldersintervall vid en enhet

Rädda barnen tillstyrker förslaget om att införa en begränsning om ett åldersintervall på tre år per enhet för hem för barn och unga.

Rädda Barnen anser det vara en väl avvägd bedömning och som en viktig differentiering i vården mellan olika enheter.

7.5 Vårdens innehåll

Utredningen föreslår en reglering i socialtjänstförordningen om vårdens innehåll för hem för barn och unga. Rädda Barnen tillstyrker förslaget. Rädda Barnen delar bedömningen att det är av stor vikt att det tydligt regleras vilken typ av vård som ska kunna genomföras för hem för barn och unga, och hur den ska anpassas för individuella vårdbehov. Att vårdas utanför hemmet är en av de mest ingripande åtgärderna för ett barn, i synnerhet om vården sker med tvång. För att säkerställa rättssäkerhet och proportionalitet till denna insats behöver placeringen fyllas med vård som kan matcha barnets vårdbehov. Rädda Barnen har vid flera tillfällen mött barn som vittnar om hur institutionsvård snarare blir förvaring än vård, flera omplaceringar och placeringar som inte matchar barnets behov. Det är av högsta vikt att förändra denna situation och Rädda Barnen bedömer att de förslag som utredningen kommer kring vårdens innehåll är ett viktigt första steg. Dessa delar bedöms därmed även bli särskilt viktiga i den kommande uppföljningen av reformen för att säkerställa att förändringarna är tillräckliga.

7.6 Kompetens och bemanning vid hem för barn och unga

Rädda Barnen tillstyrker förslagen om höjda krav för kompetens och lämplighet för såväl personal som föreståndare. Rädda Barnen tillstyrker även förslaget om krav på tidigare erfarenhet för att kunna vara föreståndare för ett hem för barn och unga. Rädda Barnen tillstyrker även förslaget om krav på tvåårig eftergymnasial utbildning inom socialt arbete för personal på hem för barn och unga.

Rädda Barnen delar bedömningen att personalens kompetens och lämplighet är avgörande för att vården för barn och unga ska lyckas. Detta är även något som barn själva lyfter till utredningen att de efterfrågar personal med mer utbildning och professionell kunskap.

Rädda Barnen vill lyfta att personalens kompetens och lämplighet blir särskilt viktigt för de yngre barnen, och skulle önska en särskild reglering i 7.4.1 kring åldersgränser, där utredningen föreslår att det endast i vissa fall, då det finns synnerliga skäl, ska finnas möjlighet att placera barn under sju år. Rädda Barnen skulle här önska ytterligare högre krav för kompetens och lämplighet än de som föreslås här. Detta då de yngre barnen är, i en högre grad än äldre barn, helt utlämnade till vuxnas omsorg, och det torde således ställas högre krav vid denna typ av placeringar. Rädda Barnen vill även lyfta att det är av vikt att utvärdera kompetens- och lämplighetskraven för att säkerställa att de är tillräckliga och ändamålsenliga.

Rädda Barnen delar utredningens bedömning om behovet av en tydligare reglering kring bemanning och personaltäthet, för att säkerställa en trygg och säker vård. Rädda Barnen tillstyrker utredningens förslag om reglering av personaltäthet, men hade önskat en ännu skarpare reglering för att undvika ensamarbete, som av många aktörer, exempelvis fackförbundet Vision, lyfts som en riskfaktor i hvb-vården.³

Vidare föreslår utredningen att varje hem för barn och unga ska ha tillgång till psykolog och att det ska regleras i socialtjänstförordningen. Det ska vara upp till varje enskilt hem att reglera hur tillgången ska se ut och i vilken omfattning.

Rädda Barnen tillstyrker delvis förslaget, men bedömer skrivningen som alltför binär, där för stort fokus handlar om tillgången till en psykolog (som inte heller är specificerad hur omfattande den ska vara). Rädda Barnen anser att det är två aspekter som är centrala; Att den dagliga omsorgen och behandlingsinsatser från personal på hem för barn och unga genomsyras av en barnpsykologisk kompetens, samt att alla barn ska screenas för behov av psykologisk behandling, och därefter få behandling vid behov. Detta behöver inte genomföras genom en tillgång till psykolog, utan kan genomföras genom personal med rätt kompetens och handledning, och samarbete med vårdutförare som kan säkerställa att barn får såväl en god daglig omsorg samt vård och behandling enligt hälso- och sjukvårdslagen vid behov.

Rädda Barnen skulle hellre se skrivningar som reglerade dessa aspekter snarare än tillgången till psykolog knuten till ett särskilt boende.

8 Tillgång till hälso- och sjukvård samt utbildning

Rädda Barnen delar utredningens bedömning om behovet att tydliggöra ansvaret för hälso- och sjukvård för barn som vårdas utanför hemmet. Som utredningen redogör för så har barn som vårdas utanför hemmet större hälsoproblem och större behov av hälso- och sjukvård än andra barn. Trots detta får många barn som vårdas på institution sämre tillgång till hälso- och sjukvård, snarare än tvärtom.

³ [Riskfyllda placeringar - en rapport om HVB.pdf](#)

Rädda Barnen tillstyrker utredningens förslag om en ny bestämmelse i socialtjänstlagen om att socialnämnden ska underrätta regionen i anslutning till att vård i ett hem för barn och unga inleds, och bjuda in till möte för att planera regionens och kommunens insatser, samt att mötet bör hållas inom två veckor. Rädda Barnen tillstyrker även förslaget om en bestämmelse i HSL om att regionen efter underrättelsen snarast ska upprätta en individuell plan tillsammans med kommunen. Därtill vill Rädda Barnen däremot även lyfta behovet av strukturerad uppföljning av den individuella planen, om det framkommer att barnet i fråga har ett vårdbehov från såväl regionen som kommunen. Rädda Barnen hade önskat en reglering där det även regleras om uppföljande möte av planen inom exempelvis 3 månader efter upprättandet. Anledningen till detta är att flera av de hälsoproblem och vårdbehov barn har är välkänt vid placering utanför hemmet. Trots detta får de inte sina vårdbehov tillgodosedda under tiden de vårdas utanför hemmet. Därmed finns det ett behov av att även reglera uppföljningen av hälso- och sjukvården för att säkerställa att genomförandet av vården går i enlighet med planen.

Sammantaget har Rädda Barnen en oro över införandet av särskilda befogenheter för hem för barn och unga, även om Rädda Barnen delar bedömningen att det finns ett behov att införa vissa befogenheter.

Rädda Barnen har följt utvecklingen på SiS institutioner, där både myndigheter och civilsamhällesorganisationer, såsom exempelvis JO, IVO och Barnrättsbyrå, larmat om hur barn far allvarligt illa utifrån hur särskilda befogenheter har använts och missbrukats. Rädda Barnen kan även konstatera att flera ytterligare särskilda befogenheter har införts på SiS, såsom exempelvis avskildhet vid dygnsvila. Dessa reformer har genomförts utan att åtgärder för att säkerställa en ökad vårdkvalitet, såsom en fullgod bemanning och personal med rätt kompetens har fullföljts på SiS.

⁴ [För barn och unga i samhällsvård - Regeringen.se](https://www.regeringen.se/491090/491090)

Sammantaget tillstyrker Rädda Barnen de föreslagna särskilda befogenheterna, med vissa förbehåll (se nedan). Däremot vill Rädda Barnen understryka att införandet av särskilda befogenheter *endast* tillstyrks om de införs tillsammans med de reformer som utredningen föreslår kopplat till vårdkvalitet, begränsningar i antal barn och ålder på varje enhet, personaltäthet samt kompetens hos personal. Särskilda befogenheter får aldrig införas som ett alternativ till att öka kvaliteten på vården, och ska endast användas när andra alternativ är uttömda. För att detta ska kunna säkerställas behöver de andra föreslagna reformerna införas parallellt med införandet av särskilda befogenheter för hem för barn och unga.

9.6.2 Underrättelse- och dokumentationsskyldighet avseende fysiska ingripanden m.m.

Utredningen föreslår att fysiska ingripanden inte ska vara en särskild befogenhet, vilket Rädda Barnen tillstyrker.

Däremot gör utredningen bedömningen att personalen vid hem för barn och unga får agera eller ingripa fysiskt inom ramen för det dagliga omsorgs- och tillsynsansvaret enligt föräldrabalken samt inom ramen för nödrätten och nödvärnsrätten.

Denna ordning gäller redan idag på HVB, men utredningen föreslår en underrättelse- och dokumentationsskyldighet där föreståndare utan dröjsmål ska underrätta den placerande socialnämnden samt IVO.

Utredningen resonerar kring att många anställda på HVB idag upplever en osäkerhet och en oklarhet kring sitt eget handlingsutrymme vid situationer där fysiska ingripande enligt omsorgs- och tillsynsansvaret alternativt nödrätten och nödvärnsrätten hade kunnat vara tillämpliga. Rädda Barnen anser här att en underrättelse- och dokumentationsskyldighet inte blir klargörande för personal kring handlingsutrymme, utan kan i stället skapa ytterligare oklarhet och risker att det tolkas som att det finns möjlighet att ingripa fysiskt som en särskild befogenhet.

Således riskerar en underrättelse- och dokumentationsskyldighet att uppfattas som ett ökat handlingsutrymme för fysiska ingripanden, vilket inte är utredningens avsikt. Istället önskar Rädda Barnen att Socialstyrelsen får i uppdrag att tydliggöra kring vilket handlingsutrymme som finns för personal på Hem för barn och unga i relation till tillsynsansvar enligt föräldrabalken samt nödrätten och nödvärnsrätten.

9.7 Befogenheter för socialnämnden

Utredningen föreslår att ge socialnämnden möjlighet att besluta om regelbunden provtagning för drogfrihet och nykterhet samt begränsning av elektroniska kommunikationstjänster.

Rädda Barnen tillstyrker förslaget. Rädda Barnen vill understryka att det är av högsta vikt att dessa befogenheter endast får användas om det går i linje med barnets vårdbehov, och inte som ett att bestraffa barn. Det är av vikt att det i besluten av begränsningarna framgår på vilket sätt det är i linje med barnets vårdbehov. Det är även av vikt att denna typ av beslut inte används skönsmässigt, eller att det utvecklas till en möjlighet, likt för SiS, att besluta om kollektiva begränsningar för en hel avdelning/enhet. Rädda Barnen tillstyrker även förslaget

att besluten ska få gälla högst 30 dagar.

Då det är personal på Hem för barn och unga som ska verkställa besluten ställer det högra krav på regelbunden kommunikation och återkoppling mellan hemmen och socialnämnden. I synnerhet behöver det finnas en tydlig struktur kring handläggningen när exempelvis personal på hemmet inte bedömer att en begränsning längre är behövlig. Detta för att säkerställa att begränsningar ska tillämpas mer än nödvändigt utifrån barnets vårdbehov.

9.8 befogenheter för föreståndare

Utredningen föreslår att föreståndare ska kunna besluta om omhändertagande av otillåtna föremål, rumsvisitation, kroppsvisitation, samt uppmaning till provtagning vid misstanke om påverkan.

Rädda Barnen tillstyrker förslagen, och bedömer det som väl avvägda i relation till barns rätt till såväl integritet, som trygghet och möjligheten att få en god och ändamålsenlig vård. En stor del av barn som utredningen själva pratat med berättar om en otrygghet kopplat till bland annat förekomsten av droger.

Utredningen resonerar kring att stora delar av dessa områden bör vara en del av det tillsynsansvar som personalen har enligt föräldrabalken, och att det därmed bör ligga inom personalens befogenheter att exempelvis säkerställa att barnet inte hanterar droger eller skadliga föremål. Rädda Barnen delar den bedömningen och ser även fördelar att delar av detta tillsynsansvar regleras som en befogenhet, för att skapa rättssäkerhet och öka möjligheten för likabehandling.

Däremot är det av största vikt att befogenheter endast används som en sista utväg, och att det endast ska användas för att säkerställa trygghet och genomföra vård för barn i enlighet med vårdbehovet. Befogenheter får inte användas som straff eller repressalier, och heller inte användas rutinmässigt. Det är av största vikt att varje hem för barn och unga har ändamålsenliga lokaler, fullgod bemanning och rätt kompetens hos personalen för att förebygga incidenter och otrygghet samt skapa omsorgsfulla relationer och tydlighet. Det är endast när dessa steg är uppfyllda som befogenheter ska kunna användas som ett sista alternativ.

Särskilt kroppsvisitation är en integritetskränkande åtgärd, och det är av största vikt att åtgärden används restriktivt och på ett sätt som skapar trygghet och förutsägbarhet. Rädda Barnen delar bedömningen att befogenheten bör finnas, särskilt för att kunna komplettera befogenheten rumsvisitation. Däremot är det viktigt att särskilt reglera denna befogenhet. Utredningen föreslår att det ska vara två personal med vid kroppsvisitation, och att barn ska kunna önska vilka i personalen som ska närvara. Det är av vikt att denna reglering utvärderas för att säkerställa att det går i linje med att skapa största möjliga trygghet och förutsägbarhet för barnet, eller om befogenheten ska regleras på ett annat, mer ändamålsenligt sätt. Det är också viktigt att barn får möjlighet till information innan- samt uppföljande samtal efter kroppsvisitationen.

För barn på SiS finns det en reglering att kroppsvisitation, i största möjliga mån, endast får genomföras av personal av samma kön. Utredningen resonerar kring förslaget att i stället

möjliggöra för barnet att önska personal, för att på så sätt få till en mer könsneutral reglering. Rädda Barnen förstår resonemanget men vill lyfta en oro över att ett allt för stort ansvar läggs på det enskilda barnet, som ofta kan ha svårt att freda sig och kräva sin rätt i det utsatta läge som en kroppsvisitation innebär, och den maktobalans som det innebär att vårdas på institution. Rädda Barnen önskar därför att andra alternativ för reglering av kroppsvisitation övervägs för att säkerställa en så trygg situation som möjligt för alla barn. Ett exempel kan vara att vid inskrivning fråga barnet om denna typ av situationer för att där samtala om önskemål kring exempelvis kroppsvisitation. På så sätt behöver barn inte ta dessa beslut under ett pressat och utsatt läge så som under en pågående kroppsvisitation.

10 Tillstånd och tillsyn

Rädda Barnen tillstyrker utredningens förslag kring tillstånd och även förslagen om skärpta regleringar för tillsyn.

Rädda Barnen delar bedömningen att det vid ansökan om tillstånd ska det framgå vilken kategori för hem för barn och unga, vilken inriktning samt vilket åldersintervall ansökan gäller.

Rädda Barnen delar även bedömningen att det behövs en striktare reglering kring tillsynen av hem för barn och unga. Rädda Barnen tillstyrker utredningens förslag kring reglering gällande IVO:s tillsyn, vad den ska innehålla samt intervall för tillsyn. Rädda Barnen ser det som särskilt viktigt att IVO ska samtala med som samtycker till det, under tillsynen. Rädda Barnen vill däremot understryka att det är av största vikt att detta sker på ett tryggt sätt för barn, för att barn inte ska riskera att hamna i intressekonflikter eller riskera att få repressalier om de lyfter kritik till IVO.

Rädda Barnen vill även lyfta vikten av att säkerställa att IVO kan fullfölja sitt utökade uppdrag kring tillsyn för hem för barn och unga. De senaste åren har flera aktörer, så som exempelvis JO och SKR riktat kritik mot IVO:s tillsyn, att de inte klarar sitt uppdrag och att det tar alldeles för lång tid. För att den striktare regleringen om tillsyn ska ge effekt i kvaliteten på vården för barn och unga, måste även det tillförsäkras att IVO har förutsättningar att utföra sitt uppdrag.

Stockholm 2025-10-27

Sara Damber

Sverigechef, Rädda Barnen

